

MISSIO SAVO RY
 3.12.2005
 Kuopio, Kumpulinna
 Raamattutunti
 Väinö Hotti

SUOLANA MAAILMASSA

Maailmassa - mutta ei maailmasta

"Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole. En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta. He eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole" (Joh.17:14-16).

Uskova on uuden aionin kansalainen: *"Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailmanajan voimia, ja sitten ovat luopuneet - taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häntä julki häpäisevät"* (Hebr.6:4-6).

Uudestisyntyminen tekee hänestä "tulevaisuuden ihmisen": "Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: *"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa"* (Joh.3:3). -Tavallisesti uskovia pidetään "jälkijättöisinä", mutta itse asiassa he ovat aikaansa edellä ja edistyksellisiä.

Jokapäiväinen mauste

Uskova on kutsuttu arjessa elämään kristillisyyttään. Pyhät, arjet, yöt ja päivät elämään Herralle: *"Sillä ei kukaan meistä elä itsellensä, eikä kukaan kuole itsellensä. Jos me elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolemme, niin kuolemme Herralle. Sentähden, elimmepä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat"* (Room.14:7-8). *"joka on kuollut meidän edestämme, että me, valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan"* (1 Tess.5:10).

Te olette

Jeesus puhuu tässä "omilleen", opetuslapsilleen: *"Kun hän näki kansanjoukot, nousi hän vuorelle; ja kun hän oli istunut, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä. Niin hän avasi suunsa ja opetti heitä ja sanoi"* (Matt.5:1-2).

"Te olette maan suola; mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi" (Matt.5:13).

Kristillisuus on enemmän olemista kuin tekemistä. Fariseukset yrittivät tehdä hyviä tekoja suostumatta sydämen perinpohjaiseen muutokseen. He olivat "huonoja puita" jotka pyrkivät tekemään "hyviä hedelmiä". Jeesus sanoi, että se oli mahdotonta. *"Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä. Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä"* (Matt.7:16-18). -Tänäänkin meidän tulisi

kiinnittää enemmän huomiota siihen, että ihmiset syntyisivät uudesti, että heistä tulisi uusia luomuksia. Jos saarnaaja ei tähtää tähän, hän on hyödytön moralisoija. Kehotukset uskossa kasvamiseen tulee kohdistaa ainoastaan uskoon tulleille.

"Joko tehkää puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi, tahi tehkää puu huonoksi ja sen hedelmä huonoksi; sillä hedelmästä puu tunnetaan. Te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te saattaisitte hyvää puhua, kun itse olette pahoja? Sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu. Hyvä ihminen tuo hyvän runsaudesta esille hyvää, ja paha ihminen tuo pahan runsaudesta esille pahaa" (Matt.12:33-35).

Entisajan pyhillä oli teoria vähäistä. Lukutaito oli vähäistä ja Raamatut harvinaisia kirjoja, mutta heillä oli vahva käytäntö. He elivät evankeliumin. Heidän elämänsä todisti voimakkaasti Herrasta; tämä oli heidän vahvuutensa - ja ihmisiä pelastui. Me olemme vahvoja teoriassa, mutta usein luvattoman heikkoja käytännössä. Käytännön harjoitukseen liittyy läheisesti "tykökäyminen", Vapahtajan tykö käyminen. Tähän usein olemme hitaita. Tämä johtuu siitä, mitä Jeesus sanoi: *"Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko"* (Matt.26:41).

Oletko Sinä huomannut tämän ominaisuuden itsessäsi? Fariseuksilla ja kirjanoppineilla onnistui myös tämä teoriapuoli, mutta käytäntö ei. Käytännön harjoitus, Jeesuksen tykö meneminen ontui pahasti: *"Te tutkutte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta; ja te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän"* (Joh.5:39-40).

Pietari kirjoittaa vaimoille: *"Samoin te, vaimot, olkaa alamaiset miehellenne, että nekin, jotka ehkä eivät ole sanalle kuuliaisia, vaimojen vaelluksen kautta sanoittakin voitettaisiin, kun he katselevat, kuinka te vaellatte puhtaina ja pelossa. Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kultien ympärillenne ripustamista eikä koreihin vaatteisiin pukeutumista, vaan se olkoon salassa oleva sydämen ihminen, hiljaisen ja rauhaisen hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis"* (1 Piet.3:1-4).

Suolan ominaisuus

1. Suola kirvelee.

Uskova rikkoo väärää rauhaa: *"He parantavat minun kansani vamma kepeästi, sanoen: "Rauha, rauha!" vaikka ei rauhaa ole"* (Jer.6:14). *"Koska he, koska he vievät minun kansani harhaan, sanoen: 'rauha!', vaikka ei rauhaa ole, ja katso, koska he, kun kansa rakentaa seinän, valkaisevat sen kalkilla"* (Hes.13:10). *"Mutta kun hänen isäntänsä näkivät, että tulojen toivo oli heiltä kadonnut, ottivat he Paavalin ja Silaan kiinni ja vetivät heidät torille hallitusmiesten eteen. Ja vietyänsä heidät päällikköjen eteen he sanoivat: "Nämä miehet häiritsevät meidän kaupunkimme rauhaa; he ovat juutalaisia"* (Apt.16:19-20).

Erikoisesti siellä, missä tunto on herännyt, suola kirveltää omantunnon haavoja: *"Sillä Herodes pelkäsi Johannesta, koska tiesi hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi mieheksi, ja suojeli häntä. Ja kun hän kuunteli häntä, tuli hän epäröivälle mielelle monesta asiasta; ja hän kuunteli häntä mielellään"* (Mark.6:20). *"Muutamien päivien kuluttua Feeliksi tuli vaimonsa Drusillan kanssa, joka oli juutalainen, haetti Paavalin ja kuunteli hänen puhettaan uskosta Kristukseen Jeesukseen. Mutta kun Paavali puhui vanhurskaudesta ja itsensähillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta, peljästy Feeliksi ja sanoi: "Mene tällä haavaa pois, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas"* (Apt.24:24-25).

2. Suola säilyttää

Sodoman kaupunki hukkuu syntisaastaan. Kymmenen uskovaa olisi estänyt tuhon. "Ja hän sanoi: *"Älköön Herrani vihastuko, että puhun vielä tämän ainoan kerran. Entä jos siellä on kymmenen?" Hän vastasi: "Niiden kymmenen tähden jätän hävittämättä"* (1 Moos.18:32). Kuinka suuri onkaan yhden uskovan arvo Jumalan silmissä! Kuinka suuri merkitys hänen rukouksillaan! Aabraham oli hellittämätön rukoilija. Uskovat kansakunnan suolana ovat viivytämässä Jumalan tuomioiden tuleamista.

Mikä on suola?

Jumalan sana on uskovan suola. Uskovassa itsessään, luonnostaan ei ole suolaa. Mistä uskova sen suolan saa? *"Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, ravitse vatsasi ja täytä sisälmyksesi täällä kirjakääröllä, jonka minä sinulle annan". Niin minä söin, ja se oli minun suussani makea kuin hunaja"* (Hes.3:3). *"Ja minä menin enkelin tykö ja pyysin, että hän antaisi minulle sen kirjasen. Ja hän sanoi minulle: "Ota ja syö se; se on karvasteleva vatsassasi, mutta suussasi se on oleva makea kuin hunaja". Niin minä otin kirjasen enkelin kädestä ja söin sen; se oli minun suussani makea kuin hunaja; mutta sen syötyäni minun vatsaani karvasteli"* (Ilm.10:9-10).

Kristus on uskovan suola. Uskova on Kristuksessa ja Kristus on hänessä. *"Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan"* (Joh.14:23). *"joille Jumala tahtoi tehdä tietäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden toivo"* (Kol.1:27). *"ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni"* (Gal.2:20).

Suolaton kristillisyyys

Suolansa menettänyt uskova on vakava asia. *"Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä hyvää! Sillä niin tekivät heidän isänsä väärille profeetoille"* (Luuk.6:26).

*"Me emme missään kohden anna aiheita pahennukseen, ettei virkaamme moitittaisi, vaan kaikessa me osoitaudumme Jumalan palvelijoiksi: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädissä, ahdistuksissa, ruokittaessa, vankeudessa, meteileissä, vaivannäöissä, valvomisissa, paastoissa; puhtaudessa, tiedossa, pitkämielisyydessä, ystävällisyydessä, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa, totuuden sanassa, Jumalan voimassa, vanhurskauden sota-aseet oikeassa kädessä ja vasemmassa; kunniaa ja häpeässä, **pahassa maineessa ja hyvässä**, villitsijöinä ja kuitenkin totta puhuvina"* (2 Kor.6:3-8).

Suolansa menettänyt on mukautunut maailmaan: *"Älkääkää mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä"* (Room.12:2).

Suolansa menettänyt on "nimikristitty". *"Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut"* (Ilm.3:1).

Suolansa menettänyt on tullut itseriittoiseksi, rikastunut, hengen köyhyys on kadonnut. *"Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos. Sillä sinä sanot:*

Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston. Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulesa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit" (Ilm.3:15-18).

Näkymätön usko?

"Te olette maan suola; mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi. Te olette maailman valkeus. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä; eikä lamppua sytytetä ja panna vakan alle, vaan lampunjalkeaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville. Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isäänne, joka on taivaissa" (Matt.5:13-16). -Oikea usko ei voi olla näkymätöntä ja pysyä salassa. Uskovat ovat maailmassa valona ja suolana esirukouksensa, vaelluksensa ja todistuksensa kautta.

Suolalla höystetty

"Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itsekullekin vastata" (Kol.4:6). Suola saarnassa merkitsee lain sanaa. Laajemmin ottaen evankeliumiin kuuluu sekä laki että evankeliumi. Todellista ja suloista evankeliumia ei ole ilman lain suolaa. Toisaalta tähän sisältyy taidollinen sanan julistus. Me emme saa tahallamme ärsyttää ketään, vaan meidän tulee olla hienotunteisia ja kohteliaita.

Tänä päivänä saarnoista usein puuttuu lain saarna. Tällöin ei kuulla myöskään aitoa evankeliumia. Jos keitosta puuttuu suola, se voi olla lähes kelvotonta ruoaksi.

Kristus-leivän suola

Jeesus sanoi olevansa Elämän leipä: *"Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei Mooses antanut teille sitä leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille taivaasta totisen leivän. Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän." Niin he sanoivat hänelle: "Herra, anna meille aina sitä leipää". Jeesus sanoi heille: "Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoa, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa" (Joh.6:32-35).*

Paljon uskovan elämässä on nälkää, janoa ja kaipausta. "Kristus tyydyttää ihmisen tyydyttämättömällä tyydytyksellä." Armon kerjääminen on uskovan virka. Tyhjin käsin joudumme aina uudelleen ja uudelleen menemään Herran tykö. *"Johannes vastasi ja sanoi: "Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta" (Joh.3:27).* Voi, tämä on nöyryyttävää! Syvästi nöyryyttävää! Vuosikymmenet Herran hyvässä hoidossa ollut ja taivaallisia aarteita nauttinut menee kerjuupussinsa kanssa taivaan ovelle. Ei ole itsellä murun muruakaan!

Olavi Kares kertoo herännäisjohtaja Jonas Laguksen viimeisistä hetkistä: "Vähän ennen kuolemaansa hän sanoi omaisilleen: 'Katsokaa, tässä tyhjässä kädessäni on kaikki, mitä minulla on, parannukseni, uskoni - kaikki, mutta Lunastajani on Isän oikealla puolella.'" Ja Kares jatkaa: - Rikas elämä oli vienyt Jumalan työmiehen aivan alas, köyhimmän kerjääjän paikalle, missä vanhurskaudeksi riitti ainoastaan elämän Herra, Kristus. Sitä elämän tietä hän oli saanut monelle etsivälle sielulle viitata. Sitä hän nyt itse vielä pääsemisensä päivänäkin opetteli kulkemaan ja löysi Herran, joka vaivaiset syntiset korjaa" (Evankeliumin ääni s.10).

Kuolevan Lutherin kerrotaan sanoneen: "Me olemme kerjäläisiä, se on totta."

Kristus-leipä ei kuitenkaan aina meille maistu. Missä vika? Puuttuu suolaa. Jonas Lagus kirjoittaa: "Köyhyys, vaino ja kaikenlainen risti ovat Jumalan valtakunnan runsaimmat eväät ja kunniamerkit, jotka kasvattavat ihmisiä iäiseen iloon. Minä olen niistä osallinen sinun kanssasi. Jo kauan aikaa ne ovat olleet salattuna tienäni, eikä niistä jää osattomaksi yksikään Kristuksen seuraaja...Ja suola on hyvä, jotta ei Kristus, elämän leipä, tulisi mauttomaksi. Äkkipikaiset suuttuvat tähän ja riistäytyvät irti vaivoista, jotka ovat meille kaikille kauhistus, mutta he kadottavat siten sen valkeuden ja lohdutuksen, minkä risti tuo" (Evankeliumin ääni s.13).

Elämän vaikeudet ja risti ovat "suola", joka saa Kristuksen maistumaan ja vie Jumalan luo. "*Kun hän surmasi heitä, kysyivät he häntä, kääntyivät ja etsivät Jumalaa*" (Ps.78:34). "*Ahdistukseni aikana minä etsin Herraa; minun käteni on yöllä ojennettuna eikä väsy; minun sieluni ei lohdutuksesta huoli*" (Ps.77:3). Tämähän toistuu Israelin korpivaelluksen aikana. Yhä uudelleen ja uudelleen kansa kääntyi epäjumalien puoleen. Kuritus palautti kansan elävän Jumalan palvelemiseen.

"Senjälkeen he lähtivät liikkeelle Hoorin vuorelta Kaislameren tietä kiertääksensä Edomin maan. Mutta matkalla kansa kävi kärsimättömäksi. Ja kansa puhui Jumalaa ja Moosesta vastaan: "Minkätähden te johdatitte meidät pois Egyptistä kuolemaan erämaahan? Eihän täällä ole leipää eikä vettä, ja me olemme kyllästyneet tähän huonoon ruokaan." Silloin Herra lähetti kansan sekaan myrkkykäärmeitä, jotka purivat kansaa, niin että paljon kansaa Israelista kuoli. Niin kansa tuli Mooseksen luo, ja he sanoivat: "Me teimme syntiä, kun puhuimme Herraa ja sinua vastaan. Rukoile Herraa, että hän poistaa käärmeet meidän kimpustamme." Ja Mooses rukoili kansan puolesta. Silloin Herra sanoi Moosekselle: "Tee itsellesi käärme ja pane se tangon päähän, niin jokainen purtu, joka siihen katsoo, jää eloon". Niin Mooses teki vaskikäärmeen ja pani sen tangon päähän; jos ketä käärmeet sitten purivat ja tämä katsoi vaskikäärmeeseen, niin hän jäi eloon" (4 Moss.21:4-9).

Yhteiskunnallinen osallistuminen

"Suolana olemiseen" on usein sisällytetty myös yhteiskunnallinen osallistuminen. Uskovan tulee pyrkiä vaikuttamaan, parantamaan maailmaa. Perusteeksi on otettu mm. "*Ja harrastakaa sen kaupungin menestystä, johon minä olen teidät siirtänyt, ja rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen menestys on teidän menestyksenne*" (Jer.29:7).

Uskovan on "uuden aioonin ihminen". Hänen kutsumuksensa on pitää esillä tulevaa Jumalan valtakuntaa ja kutsua ihmisiä käymään siihen sisälle. Lähetyuskäskyssä on hänen toimeksiantonsa: "*Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti"* (Matt.28:18-20). -Lähetyuskäsky on raamittaa uskovan toimintakentän: sekä maksimin että minimin. Uskova on Jumalan valtakunnan "suurlähettiläs". Hänen virkansa on kokopäiväinen eikä osa-aikainen. Häneltä ovat sivubisnekset kielletyt! Hänen tulee olla ylpeä korkeasta kutsumuksestaan ja virastaan: "*Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii*" (Ef.1:1). "*Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa; te, jotka ennen "ette olleet kansa", mutta nyt olette "Jumalan kansa", jotka ennen "ette olleet armahdetut", mutta nyt "olette armahdetut" (1 Piet.2:9-10).*

Sopivatko tämän maailman parantaminen ja Jumalan valtakunnan julistaminen yhteen? Joka julistaa Jumalan valtakunnan tulemistä, julistaa samalla, että "tämän maailman muoto on katoamassa" (1 Kor.7:31). Tällaisella julistajalla ei ole tilaa tämän maailman parantamiskonferensseissa! Hän ei voi tosissaan olla parantamassa maailmaa, jonka hän tietää olevan vihitty tulen omaksi: *"Mutta Herran päivä on tuleva niinkuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat. Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa, teidän, jotka odotatte ja joudutatte Jumalan päivän tulemistä, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat! Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu"* (2 Piet.3:10-13).

Mielestäni tämän maailman parantaminen ja Jumalan suurlähettiläänä toimiminen ovat toisensa kumoavat vaihtoehdot. Jos julistat tulevaa Jumalan valtakuntaa, et voi kokosydämisesti lyöttäytyä tämän maailman parantajien joukkoon. Koet mielekkäämpänä yrittää saada ihmisiä Jumalan valtakuntaa. Yrität saada ihmisiä pelastumaan tulevasta tuhosta. Maailman parantamisen koet ajan väärinkäytöksi: Aika, jonka käytät maailman parantamiseen on vääjäämättä poissa sielunpelastustyöstä!